

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. rugsėjo 24 d.*

„Valstybės pagalba — Visuomeninio transliavimo paslauga — Sprendimas, kuriuo pagalba pripažįstama suderinama su bendrąja rinka — Danijos valdžios institucijų įgyvendinta pagalba Danijos visuomeninio transliuotojo TV2/Danmark naudai — Valstybės finansavimas, skirtas išlaidoms, patirtoms vykdant su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus, kompensuoti — Pagalbos suderinamumas — Sprendimas Altmark“

Byloje T-125/12

Viasat Broadcasting Jungtinė Karalystė Ltd, įsteigta *West Drayton* (Jungtinė Karalystė), atstovaujama advokatų S. Kalsmose-Hjelmborg ir M. Honoré,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą L. Flynn ir B. Stromsky

atsakovę,

palaikomą

Danijos Karalystės, iš pradžių atstovaujamos C. Vang ir V. Pasternak Jørgensen, vėliau – V. Pasternak Jørgensen, padedamos advokato K. Lundgaard Hansen, ir galiausiai – C. Thorning, padedamo K. Lundgaard Hansen ir advokato R. Holgaard,

ir

TV2/Danmark A/S, įsteigtos Odensėje (Danija), atstovaujamos advokato O. Kockvedgaard,

įstojusių į bylą šalių,

dėl prašymo iš dalies panaikinti 2011 m. balandžio 20 d. Komisijos sprendimą 2011/839/ES dėl priemonių (C 2/03), kurias Danija įgyvendino *TV2/Danmark* naudai (OL L 340, p. 1),

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas D. Gratsias (pranešėjas), teisėjai N. J. Forwood ir C. Wetter,

posėdžio sekretorius L. Grzegorzcyk, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. sausio 15 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: anglų.

priima šį

Sprendimą

Ginčo faktinės aplinkybės ir kontekstas

- 1 Šiuo ieškiniu prašoma iš dalies panaikinti 2011 m. balandžio 20 d. Komisijos sprendimą 2011/839/ES dėl priemonių (C 2/03), kurias Danija įgyvendino *TV2/Danmark* naudai (OL L 340, p. 1, toliau – ginčijamas sprendimas), tiek, kiek jame konstatuota, jog nors šios priemonės yra valstybės pagalba, jos vis dėlto yra suderinamos su vidaus rinka, kaip tai suprantama pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį. Jį pareiškė *Viasat Broadcasting UK Ltd* (toliau – ieškovė arba *Viasat*), kuri yra Danijos rinkoje veikianti komercinio transliavimo bendrovė, tiesiogiai konkuruojanti su Danijos transliavimo bendrove *TV2/Danmark A/S* (toliau – TV2 A/S).
- 2 TV2 A/S įsteigta siekiant apskaitos ir mokesčių tikslais nuo 2003 m. sausio 1 d. pakeisti savarankišką valstybės įmonę *TV2/Danmark* (toliau – TV2), kuri buvo įsteigta 1986 m. birželio 4 d. *Lov n° 335 om ændring af lov om radio-og fjernsynsvirksomhed* (Įstatymas, iš dalies keičiantis įstatymą dėl transliavimo paslaugos). TV2 A/S, kaip ir jos pirmtakė TV2, yra Danijos antrasis visuomeninis transliuotojas, o pirmasis transliuotojas yra *Danmarks Radio* (toliau – DR).
- 3 TV2 A/S, kaip anksčiau TV2, įpareigota vykdyti su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus ir kurti bei transliuoti nacionalines ir regionines televizijos programas. Gali būti transliuojama radijo įrenginiais arba per palydovines ar kabelines sistemas. Taisyklės dėl su viešąja paslauga susijusių TV2 A/S ir TV2 įsipareigojimų nustatė Danijos kultūros ministras.
- 4 Be visuomeninių transliuotojų, visoje Danijos televizijos rinkoje veikia komerciniai transliuotojai. Tai, be kita ko, pirma, ieškovė ir, antra, susijungusios bendrovės SBS TV A/S ir *SBS Danish Television Ltd* (toliau – SBS).
- 5 TV2 buvo įsteigta suteikus valstybės paskolą už palūkanas, ir jos veikla, kaip ir DR veikla, turėjo būti finansuojama iš visų Danijos televizijos žiūrovų mokamo mokesčio. Vis dėlto Danijos teisės aktų leidėjas nusprendė, kad, priešingai nei DR, TV2 taip pat bus suteikta galimybė gauti pajamų būtent iš reklamos.
- 6 2000 m. balandžio 5 d. bendrovei *SBS Broadcasting AS/TvDanmark*, kuri yra kitas Danijos rinkoje veikiantis komercinis transliuotojas, pateikus skundą, TV2 finansavimo sistemą ėmėsi tirti Europos Bendrijų Komisija 2004 m. gegužės 19 d. Sprendime 2004/17/EB dėl Danijos priemonių [TV2] naudai (OL L 85, p. 1, klaidų ištaisymas OL L 368, 2006, p. 1, toliau – Sprendimas *TV2 I*). Šiame sprendime nagrinėjamas laikotarpis nuo 1995 m. iki 2002 m. ir jis susijęs su šiomis priemonėmis: lėšomis iš licencijų [mokesčio], pervedimais iš fondų, skirtų TV2 finansuoti (TV2 fondas ir *Radiofonden*), *ad hoc* skirtomis sumomis, atleidimu nuo pelno mokesčio, atleidimu nuo palūkanų mokėjimo ir nuo TV2 steigimo momentu jai skirtos paskolos kapitalo grąžinimo, valstybės garantija veiklos paskoloms bei su palankiomis mokesčio už dažnį transliuoti nacionaliniu mastu mokėjimo sąlygomis (toliau visos kartu – nagrinėjamos priemonės). Galiausiai Komisijos tyrimas apėmė ir TV2 suteiktą leidimą transliuoti vietinių dažnių tinkle bei visų bendrų antenų įrenginių savininkų pareigą savo įrenginiais transliuoti TV2 viešųjų paslaugų programas.
- 7 Išanalizavusi nagrinėjamas priemones Komisija nusprendė, kad jos yra valstybės pagalba pagal EB 87 straipsnio 1 dalį (dabar – SESV 107 straipsnio 1 dalis). Ši išvada grindžiama vertinimu, kad TV2 finansavimo sistema, kuria siekta kompensuoti viešosios paslaugos teikimo sąnaudas, neatitinka

antrosios ir ketvirtosios iš keturių sąlygų, kurias Teisingumo Teismas nustatė 2003 m. liepos 24 d. Sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, Rink., toliau – Sprendimas *Altmark*, ir, kiek tai susiję su minėtomis sąlygomis – *Altmark* sąlygos, EU:C:2003:415).

- 8 Be to, Komisija nusprendė, kad nuo 1995 m. iki 2002 m. Danijos Karalystės įmonei TV2 suteikta pagalba mokesčių ir kitų Sprendime *TV2 I* nurodytų priemonių forma yra suderinama su vidaus rinka pagal EB 86 straipsnio 2 dalį (dabar – SESV 106 straipsnio 2 dalis), išskyrus 628,2 mln. Danijos kronų (DKK) sumą, kurią ji įvertino kaip perteklinę kompensaciją (Sprendimo *TV2 I* 163 konstatuojamoji dalis ir 1 straipsnis). Taigi ji nurodė Danijos Karalystei šią sumą su palūkanomis susigrąžinti iš TV2 A/S (Sprendimo *TV2 I* 2 straipsnis), kuri per tą laiką pakeitė bendrovę TV2 (žr. šio sprendimo 2 punktą).
- 9 Kadangi dėl Sprendimo *TV2 I* 2 straipsnyje numatyto susigrąžinimo TV2 A/S tapo nemoki, 2004 m. liepos 23 d. raštu Danijos Karalystė Komisijai pranešė apie šios bendrovės rekapitalizacijos projektą. Šis projektas kaip valstybės finansuojamas priemonės numatė, pirma, 440 mln. DKK dydžio kapitalo injekciją ir, antra, 394 milijonų DKK valstybės paskolos konvertavimą į kapitalą. 2004 m. spalio 6 d. Sprendime C(2004) 3632 *final* byloje dėl valstybės pagalbos N 313/2004, susijusiam su [TV2 A/S] rekapitalizacija (OL C 172, 2005, p. 3, toliau – sprendimas dėl rekapitalizacijos), Komisija padarė išvadą, kad abi TV2 A/S naudai numatytos priemonės yra „būtinės sudaryti kapitalui, kurio po jos reorganizavimo į akcinę bendrovę reikės TV2 [A/S], kad galėtų įgyvendinti su viešosiomis paslaugomis susijusius įgaliojimus“ (sprendimo dėl rekapitalizacijos 53 konstatuojamoji dalis). Todėl Komisija nusprendė, kad bet kuri valstybės pagalbos dalis, kuri gali būti susijusi su numatyta TV2 A/S rekapitalizacija, yra suderinama su vidaus rinka pagal EB 86 straipsnio 2 dalį (sprendimo dėl rekapitalizacijos 55 konstatuojamoji dalis).
- 10 Dėl Sprendimo *TV2 I* buvo pareikšti keturi ieškiniai dėl panaikinimo; vieni jų autoriai buvo TV2 A/S (byla T-309/04) ir Danijos Karalystė (byla T-317/04), kiti – TV2 A/S konkurentai, t. y. ieškovė (byla T-329/04) ir SBS (byla T-336/04).
- 11 2008 m. spalio 22 d. Sprendimu *TV2/Danmark ir kt. / Komisija*, T-309/04, T-317/04, T-329/04 ir T-336/04, Rink., toliau – Sprendimas *TV2 I*, EU:T:2008:457) Bendrasis Teismas panaikino Sprendimą *TV2 I*. Sprendime Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisija pagrįstai padarė išvadą, kad TV2 patikėtas su viešąja paslauga susijęs išipareigojimas atitinka visuotinės ekonominės svarbos transliavimo paslaugos apibrėžtį (minėto Sprendimo *TV2 I*, EU:T:2008:457, 124 punktą). Vis dėlto jis taip pat konstravo, kad Sprendime *TV2 I* yra keli neteisėtumo aspektai, dėl kurių šis sprendimas galiausiai buvo panaikintas.
- 12 Pirma, išnagrinėjęs klausimą, ar Sprendime *TV2 I* numatytiems priemonėms skiriami valstybės ištekliai, Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisija nemotyavo savo sprendimo, kiek tai susiję su pajamų iš reklamos 1995–1996 m. traktavimu *de facto* valstybės ištekliais, ir pažeidė pareigą motyvuoti (šio sprendimo 11 punkte minėto Sprendimo *TV2 I*, EU:T:2008:457, 160–167 punktai). Antra, Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisijos tyrimas dėl klausimo, ar tenkinamos antroji ir ketvirtoji *Altmark* sąlygos, nebuvo grindžiamas rimta konkrečių teisinių ir ekonominių sąlygų, kuriomis remiantis nustatyta TV2 skirta mokesčio dalis, analize. Todėl Sprendimas *TV2 I* šiuo klausimu buvo nemotyvuotas (šio sprendimo 11 punkte minėto Sprendimo *TV2 I*, EU:T:2008:457, 224–233 punktai). Trečia, Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisijos išvados dėl pagalbos suderinamumo su EB 86 straipsnio 2 dalimi vertinimo, konkrečiai – dėl pernelyg didelės kompensacijos skyrimo, taip pat buvo nemotyvuotos. Pasak Bendrojo Teismo, šį nemotyvimą galima paaiškinti tuo, kad nebuvo atliktas rimtas konkrečių teisinių ir ekonominių sąlygų vertinimas prieš nustatant TV2 skirtą mokesčio sumą tyrimo laikotarpiu (šio sprendimo 11 punkte minėto Sprendimo *TV2 I*, EU:T:2008:457, 192 ir 197–203 punktai).

- 13 Dėl sprendimo dėl rekapitalizacijos SBS ir ieškovė pareiškė du ieškinius dėl panaikinimo. 2009 m. rugsėjo 24 d. priimtose dviejose nutartyse Bendrasis Teismas konstatavo, kad, atsižvelgiant į Sprendimo *TV2 I* panaikinimą ir į glaudų iš šio sprendimo išplaukiančios pareigos susigrąžinti pagalbą bei sprendime dėl rekapitalizacijos nagrinėjamų priemonių ryšį, nebereikia priimti sprendimo minėtose bylose (2009 m. rugsėjo 24 d. nutartys *SBS TV ir SBS Danish Television / Komisija*, T-12/05, EU:T:2009:357 ir *Viasat Broadcasting UK / Komisija*, T-16/05, EU:T:2009:358).
- 14 Po Sprendimo *TV2 I* panaikinimo Komisija iš naujo išanalizavo nagrinėjamas priemones. Tam ji konsultavosi su Danijos Karalyste bei TV2 A/S ir, be kita ko, gavo trečiųjų šalių pastabų.
- 15 Naujo nagrinėjamų priemonių tyrimo rezultatai Komisija pateikė ginčijamame sprendime, dėl kurio pareikštas šis ieškinytis ir kitas TV2 A/S ieškinytis (byla *TV2/Danmark / Komisija* (T-674/11)), dėl kurio Bendrasis Teismas šiandien priėmė sprendimą.
- 16 Ginčijamas sprendimas susijęs su 1995–2002 m. TV2 suteiktomis priemonėmis. Tačiau savo analizėje Komisija taip pat atsižvelgė į 2004 m. taikytas rekapitalizacijos priemones po Sprendimo *TV2 I* priėmimo.
- 17 Ginčijamame sprendime Komisija toliau laikėsi pozicijos, kad nagrinėjamos priemonės yra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, TV2 naudai (ginčijamo sprendimo 153 konstatuojamoji dalis). Visų pirma ji nusprendė, kad 1995 m. ir 1996 m. gautos pajamos iš reklamos yra valstybės ištekliams (ginčijamo sprendimo 90 konstatuojamoji dalis), ir, antra, patikrinusi, ar yra atrankinis pranašumas, nusprendė, kad nagrinėjamos priemonės neatitinka antrosios ir ketvirtosios *Altmark* sąlygų (ginčijamo sprendimo 153 konstatuojamoji dalis). Kita vertus, nors Sprendime *TV2 I* Komisija padarė išvadą, kad 628,2 mln. DKK suma yra pernelyg didelė su EB 86 straipsnio 2 dalimi nesuderinama kompensacija, ginčijamame sprendime ji nusprendė, kad ši suma yra TV2 A/S tinkamas nuosavų išteklių fondas (ginčijamo sprendimo 233 konstatuojamoji dalis). Taigi ginčijamo sprendimo rezoliucinėje dalyje Komisija nusprendė:
- „1 straipsnis
- Priemonės, kurias Danija įgyvendino [TV2] naudai 1995–2002 m. skirdama licencijos mokesčio lėšų [iš mokesčio gautus išteklius], ir kitos šiame sprendime minėtos priemonės yra suderinamos su vidaus rinka, kaip apibrėžta [SESV] 106 straipsnio 2 dalyje.“
- 18 Galiausiai reikia pažymėti, kad Danijos Karalystė ėmėsi priemonių sanuoti ir restruktūrizuoti TV2 A/S. Todėl, viena vertus, 2008 m. birželio mėn. ji pranešė apie sanavimo pagalbos projektą suteikiant kredito liniją TV2 A/S. Šią pagalbą Komisija patvirtino 2008 m. rugpjūčio 4 d. Sprendime C(2008) 4224 *final* byloje Nr. 287/2008 dėl TV2 A/S skirtos sanavimo pagalbos (OLC 9, 2009, p. 1). Dėl Komisijos sprendimo *Viasat* pareiškė ieškinį. 2012 m. kovo 22 d. nutartimi Bendrasis Teismas, konstatavęs, kad aptariamam sprendimui patvirtinta pagalba buvo visiškai gražinta, nusprendė, jog ieškinytis neteko dalyko ir nebereikia dėl jo priimti sprendimo (2012 m. kovo 22 d. Nutartis *Viasat Broadcasting UK / Komisija*, T-114/09, EU:T:2012:144).
- 19 Kita vertus, 2009 m. vasario 4 d. Danijos Karalystė pranešė Komisijai apie TV2 A/S restruktūrizacijos planą. 2011 m. balandžio 20 d. Sprendime 2012/109/ES dėl valstybės pagalbos C 19/09 (ex N 64/09), kurią Danija ketina teikti TV2 A/S restruktūrizuoti (OL L 50, 2012, p. 21), Komisija nusprendė, kad šis restruktūrizacijos planas yra suderinamas su bendrąja rinka pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą su tam tikromis sąlygomis, iš kurių viena yra draudimas taikyti tame plane numatytas pagalbos priemones pagerėjus tą pagalbą gaunančios įmonės padėčiai. Dėl šio sprendimo *Viasat* pareiškė ieškinį dėl panaikinimo. Kadangi *Viasat* atsiėmė ieškinį, byla buvo išbraukta iš Bendrojo Teismo registro 2012 m. gruodžio 10 d. Nutartimi *Viasat Broadcasting UK / Komisija* (T-210/12, EU:T:2012:660).

Procesas ir šalių reikalavimai

- 20 2012 m. kovo 14 d. ieškovė Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė šį ieškinį.
- 21 2012 m. birželio 12 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu raštu Danijos Karalystė paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.
- 22 2012 m. birželio 29 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu raštu TV2 A/S paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.
- 23 2012 m. rugsėjo 12 d. nutartimis Bendrojo Teismo trečiosios kolegijos pirmininkas patenkino šiuos prašymus.
- 24 2012 m. lapkričio 30 d. TV2 A/S pateikė įstojimo į bylą paaiškinimą. Tą pačią dieną Danijos Karalystė pateikė įstojimo į bylą paaiškinimą.
- 25 2013 m. kovo 19 d. ieškovė pateikė pastabas dėl įstojimo į bylą paaiškinimų. Komisija nepateikė pastabų raštu dėl įstojimo į bylą paaiškinimų.
- 26 Pasikeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėčiai, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į aštuntąją kolegiją ir tapo jos pirmininku, todėl ši byla taip pat paskirta šiai kolegijai.
- 27 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.
- 28 Kadangi vienas teisėjų kolegijos narys negalėjo vykdyti savo pareigų, Bendrojo Teismo pirmininkas pagal 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 32 straipsnio 3 dalį vietoje trūkstamo teisėjo į kolegiją paskyrė kitą.
- 29 Per 2015 m. sausio 15 d. posėdį šalys buvo išklaustytos ir atsakė į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus. Per teismo posėdį atsakydamos į Bendrojo Teismo pateiktą klausimą šalys išdėstė nuomonę dėl galimo ginčo dalyko išnykimo šioje byloje, jei būtų panaikintas ginčijamas sprendimas išnagrinėjus ieškinį, pateiktą byloje *TV2/Danmark / Komisija* (T-674/11).
- 30 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 31 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.
- 32 Danijos Karalystė ir TV2 A/S Bendrojo Teismo prašo atmesti ieškinį.

Dėl teisės

Dėl priimtinumų

- 33 Kadangi ieškovė nėra ginčijamo sprendimo adresatė, reikia patikrinti, ar ji turi teisę pareikšti šį ieškinį.
- 34 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką kiti subjektai nei sprendimo adresatai gali remtis tuo, kad šis sprendimas yra konkrečiai su jais susijęs, tik tuomet, jei šis sprendimas juos paveikia dėl tam tikrų jiems būdingų požymių arba faktinių aplinkybių, kurios juos išskiria iš kitų asmenų, todėl individualizuoja kaip asmenis, kuriems šis aktas yra skirtas (1963 m. liepos 15 d. Sprendimas *Plaumann / Komisija*, 25/62, Rink., EU:C:1963:17 ir 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *British Aggregates / Komisija*, C-487/06 P, Rink., EU:C:2008:757, 26 punktas). Kiek tai susiję su valstybės pagalbos sritimi, teismų praktikoje pripažįstamas ypatingas statusas, kaip tai suprantama pagal minėtą Sprendimą *Plaumann / Komisija* (EU:C:1963:17), būtent ieškovės, kurios padėčiai rinkoje esminės įtakos padarė aptariamame sprendime nagrinėjama pagalba (minėto Sprendimo *British Aggregates / Komisija*, EU:C:2008:757, 30 punktas).
- 35 Šioje byloje ginčijamas sprendimas susijęs su priemonėmis, kurios nuo 1995 m. iki 2002 m. sudarė praktiškai visą TV2 biudžetą. Remiantis bylos medžiaga darytina išvada, kad TV2 buvo pati didžiausia rinkos žaidėja ir pagrindinė tiesioginė ieškovės konkurentė Danijos reklamos televizijoje rinkoje ir Danijos didmeninėje rinkoje, kur transliuotojai siūlo savo kanalus platintojams. Todėl reikia pripažinti, kad šioje byloje ieškovės padėčiai rinkoje esminės įtakos padarė pagalba, kuri nagrinėjama ginčijamame sprendime, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 34 punkte nurodytą teismų praktiką.
- 36 Atsižvelgiant į tai kas išdėstyta, ir į aplinkybę, kad ginčijamas sprendimas susijęs su jau sumokėta ir su vidaus rinka suderinama pripažinta pagalba, reikia pripažinti, kad ieškinys yra priimtinas.

Dėl esmės

- 37 Šiame ieškinyje ieškovė ginčija ginčijamame sprendime padarytą išvadą, kad TV2 suteikta valstybės pagalba yra suderinama su vidaus rinka.
- 38 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 155–159 konstatuojamosiose dalyse Komisija, analizuodama nagrinėjamų priemonių suderinamumą su vidaus rinka, rėmėsi SESV 106 straipsnio 2 dalimi ir 2001 m. lapkričio 15 d. savo komunikatu dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo viešųjų paslaugų transliavimui [pranešimu dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo visuomeninio transliavimo paslaugoms] (OL C 320, p. 5; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t. p. 117, toliau – 2001 m. pranešimas dėl transliavimo), nustatančiu principus ir metodus, kuriuos ji ketina taikyti siekdama užtikrinti SESV 106 straipsnio 2 dalyje nustatytą sąlygų laikymąsi.
- 39 Reikia pažymėti, kad 2009 m. liepos 2 d. Komisija priėmė naują komunikatą [pranešimą] dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo visuomeninio transliavimo paslaugoms (OL C 257, p. 1, toliau – 2009 m. pranešimas dėl transliavimo). Tačiau šio teisės akto 100 punkte pažymėta, kad pagalbai, apie kurią nebuvo pranešta ir kuri buvo suteikta iki šio pranešimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, t. y. tokiai pagalbai, dėl kurios kilo šis ginčas, ji taikys 2001 m. pranešimą dėl transliavimo.
- 40 Ginčijamo sprendimo dalyje, kuri skirta nagrinėjamosioms priemonėms suderinti su vidaus rinka, Komisija visų pirma nusprendė, kad visuotinės ekonominės svarbos paslaugų, kurias turi teikti TV2, apibrėžtis yra plati, tačiau atitinka SESV 106 straipsnio 2 dalies, aiškinamos atsižvelgiant į šio straipsnio aiškinamąsias nuostatas, išdėstytas prie SESV pridėtame Protokole dėl valstybių narių visuomeninės transliacijos sistemos, kuris žinomas kaip Amsterdamo protokolas, reikalavimus (ginčijamo sprendimo 171 ir 172 konstatuojamosios dalys). Paskui Komisija nusprendė, kad pagal *Lov om radio-og fjernsynsvirksomhed* (Įstatymas dėl transliavimo paslaugos) TV2 oficialiai skirta tik

visuomeninio transliuotojo užduotis. Kita vertus, pasak Komisijos, bet kokiai kitai papildomai veiklai pradėti TV2 reikėtų suteikti naujus įgaliojimus, kad tai būtų suderinama su SESV 106 straipsnio 2 dalimi (ginčijamo sprendimo 174 ir 175 konstatuojamosios dalys). Galiausiai Komisija išnagrinėjo TV2 suteiktos valstybės pagalbos proporcingumą ir savo analizę orientavo į du aspektus: pirma, ji apskaičiavo TV2 patikėtos visuomeninio transliavimo užduoties grynąsias sąnaudas ir patikrino, ar dėl šių sąnaudų nebuvo suteikta per didelė kompensacija, ir, antra, išanalizavo TV2 veiksmus reklamos rinkoje, kad patikrintų, ar TV2 netaikė dirbtinai mažų savo reklamos kainų ir taip nekenkė konkurentams. Ji padarė išvadą, kad nagrinėjamos priemonės yra suderinamos su vidaus rinka.

- 41 Ieškovė kritikuoja šį nagrinėjamų priemonių suderinamumo su vidaus rinka vertinimą pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį ir remiasi tiksliai apibrėžtu metodiniu aspektu. Iš esmės ji teigia, kad kai Komisija taikė SESV 106 straipsnio 2 dalį, pagal šią nuostatą institucijos buvo reikalaujama taip pat atsižvelgti į antrąją ir ketvirtąją *Altmark* sąlygas ir taip patikrinti, ar Sutartyje nustatytos konkurencijos taisyklės sudarė kliūčių TV2 vykdyti su viešąja paslauga susijusią užduotį ir ar pagalba turėjo įtakos prekybai tiek, kad tai prieštarautų Europos Sąjungos interesams.
- 42 Ieškovė nenurodo kitų klaidų, kurias atlikdama vertinimą galėjo padaryti Komisija. Be kita ko, ji neteigia, kad nagrinėjamų priemonių suderinamumo su vidaus rinka analizėje, kurią Komisija atliko atsižvelgdama į 2001 m. pranešimą dėl transliavimo, yra vertinimo klaida.
- 43 Ieškinyje išdėstyti du pagrindai, kuriuose ieškovė teigia, pirma, kad vertindama nagrinėjamų priemonių suderinamumą su vidaus rinka pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį Komisija padarė teisės klaidą, nes neatsižvelgė į antrąją ir ketvirtąją *Altmark* sąlygas, ir, antra, Komisija nemotyvavo priešasčių, dėl kurių SESV 106 straipsnio 2 dalis taikoma šioje byloje, nors antroji ir ketvirtoji *Altmark* sąlygos netenkinamos, o tai, jos teigimu, yra SESV 296 straipsnio pažeidimas.
- 44 Visų pirma reikia atkreipti dėmesį į tiesioginį ir glaudų šio ieškinio ryšį su TV2 A/S, nagrinėjamų priemonių gavėjos teisių perėmėjos, pareikštu ieškiniu byloje *TV2/Danmark / Komisija* (T-674/11), į kurią ieškovė įstojo palaikyti Komisijos reikalavimų. Savo ieškiniu TV2 A/S siekia panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek Komisija, konstatavusi, jog nagrinėjamos priemonės neatitinka antrosios ir ketvirtosios *Altmark* sąlygų, nusprendė, jog šios priemonės yra valstybės pagalba ir kad tai yra nauja pagalba.
- 45 Šiandien priimtame Sprendime *TV2/Danmark / Komisija* (byla T-674/11) Bendrasis Teismas iš dalies patenkinio *TV2/Danmark* ieškinį ir panaikino ginčijamą sprendimą tiek, kiek Komisija nusprendė, jog 1995 m. ir 1996 m. iš reklamos gautos ir *TV2/Danmark* pervestos pajamos per TV2 fondą yra valstybės pagalba. Po tokio panaikinimo šis ieškinyje neteko savo dalyko, nes juo siekiama panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jame per TV2 fondą gautos 1995 m. ir 1996 m. pajamos iš reklamos pripažįstamos su vidaus rinka suderinama valstybės pagalba. Iš tiesų, kaip minėtame sprendime nusprendė Bendrasis Teismas, šių pajamų pervedimas net nėra valstybės pagalba, todėl nekyla klausimas dėl tokios pagalbos suderinamumo su vidaus rinka. Vis dėlto, kadangi ieškovė pateikia tuos pačius pagrindus ir argumentus dėl visų priemonių, kurios ginčijamame sprendime pripažįstamos su vidaus rinka suderinama pagalba, visi šie pagrindai ir argumentai bet kuriuo atveju turi būti išnagrinėti atsižvelgiant į likusią ginčijamo sprendimo dalį.
- 46 Beje, taip pat reikia pažymėti, kad šios dienos Sprendime *TV2/Danmark / Komisija* (byla T-674/11, 88 ir paskesni punktai) Bendrasis Teismas padarė išvadą, jog tai, kad šioje byloje netenkinama antroji *Altmark* sąlyga, Komisija ginčijamame sprendime nusprendė tik todėl, kad buvo padaryta teisės klaida. Jis vis dėlto nenusprendė, kad ši išvada pagrindžia ginčijamo sprendimo panaikinimą, nes, jo teigimu, Komisijos išvadoje, kad ketvirtoji *Altmark* sąlyga šioje byloje netenkinama, nėra klaidos. Iš tikrųjų pakako vien šios paskutinės išvados, kad būtų galima pagrįsti išvadą, jog nagrinėjamos priemonės (išskyrus paminėtą šio sprendimo 45 punkte) yra valstybės pagalba.

47 Kadangi savo argumentuose ieškovė nedaro skirtumo tarp antrosios ir ketvirtosios *Altmark* sąlygų, tačiau dėl šių dviejų sąlygų teigia, kad vertindama ginčijamos valstybės pagalbos suderinamumą su vidaus rinka Komisija turėjo atsižvelgti į aplinkybę, jog jos netenkinamos, dėl šio sprendimo 46 punkte minėtos Bendrojo Teismo išvados vieno ar kito ieškiniui pagrįsti ieškovės nurodyto pagrindo nagrinėjimas netampa beprasmiškas.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, susijusio su SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu

48 Pirmajame pagrinde ieškovė iš esmės teigia, kad šio sprendimo 7 punkte minėtas Sprendimas *Altmark* (EU:C:2003:415) neišvengiamai daro įtakos tam, kaip Komisija turi vertinti valstybės pagalbos suderinamumą su vidaus rinka pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį.

49 Konkrečiai ji teigia, kad SESV 106 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama siaurai ir turi būti taikoma tik tuo atveju, jei Sutarties taisyklės, būtent SESV 107 straipsnis, „trukdo“ atlikti aptariamą su viešąja paslauga susijusią užduotį. Be to, remiantis SESV 106 straipsnio 2 dalies formuluote, šis straipsnis gali būti taikomas tik tuo atveju, jeigu jo taikymas neprieštarauja Sąjungos interesui. Galiausiai, pasak ieškovės, antroji ir ketvirtoji *Altmark* sąlygos priklauso SESV 107 straipsnio 1 daliai, nes joje apibrėžta valstybės pagalbos sąvoka. Taigi ieškovė kaltina Komisija tuo, kad ši ginčijamame sprendime neišnagrinėjo, ar antrosios ir ketvirtosios *Altmark* sąlygos taikymas būtų „trukdęs atlikti“ su viešąja paslauga susijusią užduotį arba „prekybai būtų daromas toks poveikis, kuris prieštarautų Sąjungos interesams“.

50 Pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį įmonėms, kurioms yra patikėta teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas, arba pajamų gaunančioms monopolinėms įmonėms Sutartyse nustatytos taisyklės, ypač konkurencijos taisyklės, yra taikomos, jeigu jų taikymas nei teisiškai, nei faktiškai netrukdo atlikti joms patiktų specialių uždavinių. Prekybos plėtojimui neturi būti daroma tokio poveikio, kuris prieštarautų Sąjungos interesams.

51 SESV 106 straipsnio 2 dalyje nurodytomis konkurencijos taisyklėmis konkrečiai reikia laikyti draudimą teikti įmonėms valstybės pagalbą, kaip nurodyta SESV 107 straipsnio 1 dalyje, kurioje nustatyta, kad, išskyrus tuos atvejus, kai Sutartys nustato kitaip, valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrą prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.

52 Ieškovės pateiktuose argumentuose iš esmės keliamas klausimas dėl ryšio tarp, viena vertus, *Altmark* sąlygų ir, kita vertus, sąlygų, kuriomis įmonei, įpareigotai teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas, suteikta valstybės pagalba gali būti laikoma suderinama su vidaus rinka atsižvelgiant į SESV 106 straipsnio 2 dalį.

53 Šiuo klausimu reikia priminti, kad valstybės pagalbos suderinamumo su vidaus rinka nagrinėjimas reiškia, jog nagrinėjama priemonė turi pagalbos požymių. Tačiau remiantis SESV 106 straipsnio 2 dalimi ar bet kuria kita nuostata negalima teigti, kad visais atvejais, kai valstybė naudoja savo finansines priemones siekdama užtikrinti visuotinės ekonominės svarbos paslaugos teikimą, ji suteikia valstybės pagalbą šią paslaugą teikiančiai įmonei.

54 Iš tiesų pagal nusistovėjusią teismų praktiką kvalifikuojant priemonę kaip valstybės pagalbą turi būti tenkinamos visos SESV 107 straipsnio 1 dalyje numatytos sąlygos. Reikia priminti, kad šiame straipsnyje nustatytos tokios sąlygos: pirma, tai turi būti valstybės arba iš valstybės išteklių suteikta pagalba; antra, ši pagalba turi daryti įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai; trečia, priemonė turi suteikti pranašumą jos gavėjui; ketvirta, ji turi iškraipyti konkurenciją arba sukelti tokio iškraipymo pavojų (žr. šio sprendimo 7 punkte minėto Sprendimo *Altmark*, EU:C:2003:415, 74 ir 75 punktus ir nurodytą teismo praktiką).

- 55 Kiek tai konkrečiai susiję su trečiaja iš išvardytų sąlygų, kuri susijusi su tuo, kad aptariama priemone suteikiamas pranašumas jos gavėjui, reikia pažymėti, jog, kaip priminė Teisingumo Teismas šio sprendimo 7 punkte minėtame Sprendime *Altmark* (EU:C:2003:415, 84 punktas ir nurodyta teismo praktika), pagalba laikomos tokios priemonės, kurios, kad ir kokia būtų jų forma, gali tiesiogiai ar netiesiogiai suteikti įmonėms palankesnes sąlygas arba kurios turi būti laikomos ekonominiu pranašumu, kurio įmonė gavėja nebūtų gavusi įprastomis rinkos sąlygomis.
- 56 Tuo remiantis darytina išvada, kad kai valstybė, siekdama užtikrinti visuotinės ekonominės svarbos paslaugos teikimą, moka šią paslaugą teikiančiai įmonei finansinį atlygį, kuris atitinka šios paslaugos kainą įprastomis rinkos sąlygomis, tai nelaikoma pranašumu, kurio aptariama įmonė nebūtų gavusi įprastomis rinkos sąlygomis. Todėl tokiu atveju negali būti net kalbos apie valstybės pagalbą, nes netenkinama viena iš esminių tokio aptariamąs priemonės kvalifikavimo sąlygų.
- 57 Taikant *Altmark* sąlygas siekiama atsakyti būtent į klausimą, ar visuotinės ekonominės svarbos paslauga teikiama įprastomis rinkos sąlygomis.
- 58 Šios sąlygos yra tokios: pirma, kompensaciją gaunanti įmonė iš tikrųjų turi būti įpareigota vykdyti su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus, o šie įsipareigojimai turi būti aiškiai apibrėžti; antra, kriterijai, kuriais remiantis apskaičiuojama kompensacija, turi būti iš anksto objektyviai ir skaidriai nustatyti; trečia, kompensacija negali viršyti to, kas būtina, siekiant padengti visas ar dalį sąnaudų, kurių patiriama vykdant su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus, atsižvelgiant į gautas su tos veiklos vykdymu susijusias pajamas ir protingą pelną už šių įsipareigojimų vykdymą; ketvirta, kai su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus vykdanči įmonė konkrečiu atveju pasirenkama neorganizuojant viešojo pirkimo konkurso, kuris leistų atrinkti kandidatą, galintį teikti šias paslaugas mažiausiomis valdžios institucijai sąnaudomis, reikalingos kompensacijos dydis turi būti nustatytas remiantis išlaidų, kurių gerai valdoma ir pakankamai priemonių su viešąja paslauga susijusiems įsipareigojimams vykdyti turinti tipinė įmonė būtų patyrusi vykdydama šiuos įsipareigojimus, analize, atsižvelgiant į su ta veikla susijusias pajamas ir protingą pelną (šio sprendimo 7 punkte minėto Sprendimo *Altmark*, EU:C:2003:415, 89–93 punktai).
- 59 Remiantis šio sprendimo 7 punkte minėto Sprendimo *Altmark* (EU:C:2003:415) 94 punktu galima daryti išvadą, kad jei visos šios sąlygos įvykdytos, negali būti nė kalbos apie valstybės pagalbą, nes aptariama įmonė neįgyja pranašumo, kurio nebūtų įgijusi įprastomis rinkos sąlygomis.
- 60 Kita vertus, kaip jau minėta, pagalbos priemonės kvalifikavimas kaip suderinamos su vidaus rinka pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį grindžiamas prielaida, kad aptariama priemonė yra pagalba. Kitaip tariant, kai kalbama apie visuotinės ekonominės svarbos paslaugą teikiančią įmonę, toks kvalifikavimas neišvengiamai reiškia, jog dėl šios paslaugos teikimo aptariama įmonė įgyja pranašumą, kurio nebūtų įgijusi įprastomis rinkos sąlygomis.
- 61 Dėl SESV 106 straipsnio 2 dalies taikymo reikia pažymėti, jog nusistovėjusioje teismų praktikoje (žr. 2008 m. birželio 26 d. Sprendimo *SIC / Komisija*, T-442/03, Rink., EU:T:2008:228, 144 punktą ir nurodytą teismo praktiką) nustatytos trys sąlygos, kurios turi būti tenkinamos, kad valstybės pagalba, suteikta kaip kompensacija už su viešąja paslauga susijusių įsipareigojimų vykdymą, galėtų būti laikoma suderinama su vidaus rinka. Pirmoji sąlyga susijusi su viešosios paslaugos apibrėžtimi ir pagal ją reikalaujama, kad aptariama paslauga tikrai būtų visuotinės ekonominės svarbos paslauga ir kad valstybė narė ją būtų aiškiai apibrėžusi kaip tokią. Antroji sąlyga susijusi su viešosios paslaugos įpareigojimu ir pagal ją reikalaujama, kad įmonė gavėja būtų tiesiogiai valstybės narės įpareigota teikti aptariamą viešąją paslaugą. Galiausiai trečioji sąlyga grindžiama proporcingumo sąvoka. Ši sąlyga reiškia, kad su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus vykdančios įmonės finansavimas turi būti laikomas suderinamu su vidaus rinka, jeigu SESV nustatytų konkurencijos taisyklių (šiuo atveju – draudimas teikti valstybės pagalbą) taikymas trukdytų atlikti šiai įmonei priskirtą ypatingą užduotį, o išimtis iš konkurencijos taisyklių negali prekybos plėtojimui daryti tokio poveikio, kuris prieštarautų Sąjungos interesui.

- 62 Įvairiose Bendrojo Teismo priimtose bylose šalys pažymėjo tam tikrą SESV 106 straipsnio 2 dalies taikymo sąlygų ir kai kurių šio sprendimo 7 punkte minėtame Sprendime *Altmark* (EU:C:2003:415) Teisingumo Teismo suformuluotų sąlygų panašumą. Tai susiję būtent su bylomis, kuriose priimti šie sprendimai: 2008 m. vasario 12 d. Sprendimas *BUPA ir kt. / Komisija* (T-289/03, Rink., EU:T:2008:29, 160, 162 ir 224 punktai), šio sprendimo 61 punkte minėtas Sprendimas *SIC / Komisija* (EU:T:2008:228, 134–136 punktai), 2009 m. kovo 11 d. Sprendimas *TF1 / Komisija* (T-354/05, Rink., EU:T:2009:66, 116–118 punktai) ir 2010 m. Sprendimas *M6 / Komisija* (T-568/08 ir T-573/08, Rink., EU:T:2010:272, 128 punktas), 2012 m. lapkričio 7 d. Sprendimas *CBI / Komisija* (T-137/10, Rink., EU:T:2012:584) ir 2013 m. spalio 16 d. Sprendimas *TF1 / Komisija* (T-275/11, EU:T:2013:535, 122 punktas).
- 63 Vis dėlto negalima pamiršti, kad nors pagalbos priemonės kvalifikavimo kaip suderinamos su vidaus rinka sąlygos tam tikru mastu yra panašios į šio sprendimo 7 punkte minėto Sprendimo *Altmark* (EU:C:2003:415) sąlygas, reikia atsižvelgti į aplinkybę, kad SESV 106 straipsnio 2 dalies taikymo atveju būtina atsakyti į iš esmės skirtingą klausimą, kuris jau preziumuoja teigiamą atsakymą į su šio sprendimo 7 punkte minėtu Sprendimu *Altmark* (EU:C:2003:415) susijusį klausimą, kuris yra kitoks ir keliamas anksčiau už klausimą dėl aptariamų pagalbos suderinamumo su vidaus rinka.
- 64 Įvairius ieškovės nurodytus argumentus reikia nagrinėti atsižvelgiant būtent į šiuos bendrus teiginius.
- 65 Ieškovė nurodo kelias priežastis, dėl kurių, jos nuomone, į antrąją ir ketvirtąją *Altmark* sąlygas Komisija būtinai privalo atsižvelgti vertindama priemonės, kuri buvo kvalifikuota kaip valstybės pagalba dėl šių dviejų sąlygų nesilaikymo, suderinamumą su vidaus rinka pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį.
- 66 Viena vertus, kiek tai susiję su antrąja *Altmark* sąlyga, ieškovė tvirtina, pirma, jog tam, kad būtų tenkinami SESV 106 straipsnio 2 dalies reikalavimai, Komisija reikalauja laikytis įvairių sąlygų, kurios, jos teigimu, yra visiškai formalios, kaip antai tikslus su viešąja paslauga susijusio įpareigojimo apibrėžimas. Tačiau, jeigu tokie formalūs reikalavimai reikalingi tam, kad būtų laikomasi šios nuostatos, būtų logiška, pasak ieškovės, kad ši nuostata apimtų ir reikalavimą, kad valstybės narės turi iš anksto objektyviai ir skaidriai nustatyti kompensavimo už viešosios paslaugos teikimą apskaičiavimo kriterijus.
- 67 Antra, ieškovė nurodo, kad antroji *Altmark* sąlyga jau yra Komisijos pranešimuose ir sprendimuose dėl SESV 106 straipsnio 2 dalies taikymo. Šiuo klausimu ieškovė daro nuorodą į 2005 m. Komisijos dokumentą „Bendrijos bendrosios nuostatos dėl valstybės pagalbos kompensacijos už viešąją paslaugą forma“ (OL C 297, 2005, p. 4, toliau – 2005 m. pranešimas dėl VESP) ir į 2005 m. lapkričio 28 d. Komisijos sprendimą 2005/842/EB dėl [SESV 106] straipsnio 2 dalies taikymo valstybės pagalbai, kompensacijos už viešąją paslaugą forma skiriamai tam tikroms įmonėms, kurioms patikėta teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas (OL L 312, p. 67, toliau – 2005 m. sprendimas dėl VESP), bei į du aktus, kuriais buvo panaikinti ir pakeisti du pirma minėti aktai, t. y. į Komisijos komunikatą [pranešimą] – Europos Sąjungos bendrosios nuostatos dėl valstybės pagalbos kompensacijos už viešąją paslaugą forma (2011 m.) (OL C 8, 2012, p. 15, toliau – 2011 m. pranešimas dėl VESP) ir į 2011 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimą 2012/21/ES dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 106 straipsnio 2 dalies taikymo valstybės pagalbai, kompensacijos už viešąją paslaugą forma skiriamai tam tikroms įmonėms, kurioms pavesta teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas (OL L 7, 2012, p. 3, toliau – 2011 m. sprendimas dėl VESP). Ieškovė teigia, kad šiuose dokumentuose numatyta, jog tam, kad būtų galima taikyti SESV 106 straipsnio 2 dalį, akte, kuriuo suteikiamas įgaliojimas teikti viešąją paslaugą, turi būti nurodyti kompensavimo skaičiavimo, kontrolės ir peržiūros kriterijai ir galimos kompensacijos permokos gražinimo tvarka, taip pat tos permokos išvengimo priemonės.
- 68 Trečia, ieškovė nurodo, kad 2009 m. pranešimo dėl transliavimo 51 punkte nustatytas reikalavimas, kuris yra analogiškas antrajai *Altmark* sąlygai. Šiame punkte iš tikrųjų nustatyta, jog tam, kad aktas, kuriuo suteikiamas įgaliojimas, būtų suderinamas su SESV 106 straipsnio 2 dalimi, jame turi būti aprašytos kompensavimo sąlygos ir numatytos priemonės, kaip išvengti didesnės kompensacijos, nei tiksliai reikalinga vykdyti su viešąja paslauga susijusiam įsipareigojimui, išmokėjimo.

- 69 Galiausiai, ketvirta, pasak ieškovės, nors ginčijamas sprendimas priimtas remiantis 2001 m. pranešimu dėl transliavimo, nėra jokio įtikinamo motyvo, kuris Komisijai neleistų šiuo atveju taikyti to SESV 106 straipsnio 2 dalies išaiškinimo, kurį ji pateikė 2005 m. ir 2011 m. pranešimuose dėl VESP, 2005 m. ir 2011 m. sprendimuose dėl VESP ir 2009 m. pranešime dėl transliavimo.
- 70 Kita vertus, dėl ketvirtos *Altmark* sąlygos įtakos pagalbos suderinamumo su vidaus rinka pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį vertinimui ieškovė visų pirma pažymi, kad plati viešosios paslaugos apibrėžtis kelia pavojų, jog kompensavimas už viešąją paslaugą gali būti faktiškai naudojamas kaip sanavimo pagalba ir pagalba veiklai. Siekdama išvengti šio pavojaus ir užtikrinti tinkamą pusiausvyrą tarp, viena vertus, valstybėms narėms suteiktos didelės diskrecijos nustatant ir skiriant su viešąja paslauga susijusias užduotis ir, kita vertus, konkurencijos rinkoje apsaugos, Komisija, taikydama SESV 106 straipsnio 2 dalį, galėtų taikyti veiksmingumo reikalavimą, kylantį iš ketvirtos *Altmark* sąlygos. Paskui ieškovė tvirtina, kad Bendrojo Teismo praktika, pagal kurią veiksmingumo kriterijus neturi reikšmės nagrinėjant pagalbos suderinamumą su vidaus rinka, buvo priimta remiantis už šio sprendimo 7 punkte minėtą Sprendimą *Altmark* (EU:C:2003:415) ankstesne teismų praktika ir bet kuriuo atveju yra kritikuotina. Ieškovė, be kita ko, teigia, kad 2011 m. pranešime dėl VESP ir 2011 m. Komisijos komunikate Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui dėl ES valstybės pagalbos taisyklių, susijusių su visuotinės ekonominės svarbos paslaugomis, pertvarkos [dokumentas COM(2011) 146 *final*] Komisija pati pripažįsta veiksmingumo svarbą. Galiausiai ieškovė teigia, kad remiantis Teisingumo Teismo praktika dėl SESV 49 ir 56 straipsnių darytina išvada, jog vienodo požiūrio ir skaidrumo principai draudžia viešosios valdžios institucijai su bendrove sudaryti viešosios paslaugos koncesijos sutartį be konkurso.
- 71 Remdamasi tuo, kas išdėstyta, ieškovė daro išvadą, jog antroji ir ketvirtoji *Altmark* sąlygos priskiriamos prie valstybės pagalbos suderinamumo su vidaus rinka kriterijaus, nustatyto SESV 106 straipsnio 2 dalyje. Todėl šios dvi sąlygos turi neišvengiamai daryti įtaką tam, kaip Komisija taiko suderinamumo kriterijų pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį.
- 72 Galiausiai ieškovė daro išvadą ir teigia, kad ginčijamame sprendime yra teisės klaida, nes Komisija nepadarė reikiamų išvadų iš konstatavimo, kad bendrovei TV2 sumokėta kompensacija už viešąją paslaugą neatitinka antrosios ir ketvirtosios *Altmark* sąlygų.
- 73 Reikia konstatuoti, kad nors ieškovė pateikia įvairių motyvų, dėl kurių antroji ir ketvirtoji *Altmark* sąlygos būtinai turi daryti įtaką priemonės, kuri kvalifikuota kaip valstybės pagalba dėl to, jog nesilaikyta šių dviejų sąlygų, suderinamumo su vidaus rinka vertinimui atsižvelgiant į SESV 106 straipsnio 2 dalį, ji nepatikslina, šios tariamos įtakos pobūdžio ir apimties.
- 74 Tačiau atsižvelgiant į visus ieškovės pateiktus argumentus, kuriuos ji išdėstė bylos dokumentuose, reikia pripažinti, jog pirmajame pagrinde ji iš esmės teigia, kad ginčijamame sprendime yra teisės klaida, nes Komisija nusprendė, jog aptariamos priemonės yra suderinamos su vidaus rinka pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį, nors šios priemonės neatitinka antrosios ir ketvirtosios *Altmark* sąlygų.
- 75 Šiam pagrindui negalima pritarti.
- 76 Šiuo klausimu visų pirma pažymėtina, kad remiantis teismų praktika galima teigti, jog aplinkybė, kad aptariamos priemonės neatitinka antrosios ir ketvirtosios *Altmark* sąlygų, nekliudo šių priemonių, kurios tokiu atveju laikomos valstybės pagalba, laikyti suderinamomis su vidaus rinka pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį.
- 77 Šio sprendimo 62 punkte minėtame Sprendime *TF1 / Komisija* (EU:T:2009:66, 130 ir 140 punktai) Bendrasis Teismas, be kita ko, nurodė, kad iš šio sprendimo 7 punkte minėtame Sprendime *Altmark* (EU:C:2003:415) vartojamų nedviprasmiškų sąvokų matyti, kad vienintelis tame sprendime minėtų keturių sąlygų tikslas yra atitinkamos priemonės pripažinimas valstybės pagalba, o dar tiksliau –

naudos buvimo nustatymas, ir kad nereikia šių sąlygų painioti su SESV 106 straipsnio 2 dalies taikymo sąlygomis, kurių tikslas yra patikrinti valstybės pagalbą sudarančios priemonės suderinamumą su vidaus rinka.

- 78 Tame pačiame šio sprendimo 62 punkte minėtame Sprendime *TF1 / Komisija* (EU:T:2009:66, 132–139 punktai) Bendrasis Teismas nusprendė, kad remiantis šio sprendimo 7 punkte minėtu Sprendimu *Altmark* (EU:C:2003:415, 105 punktas) teigtina, jog SESV 106 straipsnio 2 dalis toliau buvo taikoma tais atvejais, kai kompensacija turėjo būti pripažinta valstybės pagalba, nes neatitiko *Altmark* sąlygų. Bendrasis Teismas taip pat pažymėjo, kad po šio sprendimo 7 punkte minėto Sprendimo *Altmark* (EU:C:2003:415) priėmimo susiklosčiusioje teismų praktikoje visiškai neatmetamas SESV 106 straipsnio 2 dalies taikymas kompensacijoms, kurios mokamos su viešąja paslauga susijusius įpareigojimus vykdančioms įmonėms ir kurios pripažintos valstybės pagalba dėl to, kad neatitinka *Altmark* sąlygų.
- 79 Ieškovė neprašo Bendrojo Teismo persvarstyti nuomonės, kurios jis laikosi šio sprendimo 62 punkte minėtame Sprendime *TF1 / Komisija* (EU:T:2009:66). Atvirksčiai, ji tvirtina, kad šiame sprendime Bendrasis Teismas neatsakė į klausimą, ar šio sprendimo 7 punkte minėtas Sprendimas *Altmark* (EU:C:2003:415) daro kokią nors įtaką tyrimui, kuris turi būti atliktas remiantis SESV 106 straipsnio 2 dalimi, kai teikiama kompensacija už viešąją paslaugą. Todėl šis sprendimas nekliudo teigti, kad šio sprendimo 7 punkte minėtas Sprendimas *Altmark* (EU:C:2003:415) neišvengiamai turi daryti įtaką tam, kaip Komisija taiko suderinamumo kriterijų pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį.
- 80 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad nors šio Sprendimo 7 punkte minėtame Sprendime *Altmark* (EU:C:2003:415) nustatytos keturios atskiros sąlygos, jos nėra visiškai nepriklausomos viena nuo kitos. Dėl paskutinių trijų pažymėtina, kad yra vidinis nuoseklumas ir dėl tos priežasties – tam tikras tarpusavio priklausomumas.
- 81 Iš tiesų objektyvių ir skaidrių kriterijų kompensacijai apskaičiuoti nustatymas, kaip to reikalaujama pagal antrąją *Altmark* sąlygą, yra būtina išankstinė sąlyga atsakant į klausimą, ar ši kompensacija viršija tai, kas būtina, siekiant padengti visas ar dalį sąnaudų, kurių patiriama vykdant su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus, kaip to reikalaujama pagal trečiąją *Altmark* sąlygą. Kad būtų galima atsakyti į klausimą, ar kompensacija viršija tai, kas būtina, visų pirma reikia nustatyti, kas yra būtina. Tačiau siekiant patikrinti, ar laikomasi trečiosios *Altmark* sąlygos, reikia remtis objektyviais ir skaidriais kriterijais, kaip reikalaujama antroje *Altmark* sąlygoje.
- 82 Dėl ketvirtosios *Altmark* sąlygos pažymėtina, kad ji papildo antrąją *Altmark* sąlygą. Nepakanka, kad kriterijai, pagal kuriuos apskaičiuojama mokėtina kompensacija įmonei, atsakingai už su viešąja paslauga susijusių įsipareigojimų vykdymą, būtų objektyvūs ir skaidrūs, kaip to reikalaujama pagal antrąją *Altmark* sąlygą. Pagal ketvirtąją *Altmark* sąlygą reikalaujama, kad šie kriterijai būtų grindžiami gerai valdomos ir pakankamai priemonių su viešąja paslauga susijusiems įsipareigojimams vykdyti turinčios tipinės įmonės pavyzdžiu, išskyrus atvejį, kai aptariama įmonė pasirenkama organizuojant viešojo pirkimo konkursą, per kurį atrenkamas kandidatas, galintis teikti šias paslaugas mažiausiomis valdžios institucijai sąnaudomis.
- 83 Taip pat nereikėtų pamiršti testo, per kurį atliekama keturių *Altmark* sąlygų laikymosi analizė, tikslo išvengti situacijos, kai kompensacija tampa ekonominiu pranašumu, galinčiu sudaryti palankesnes sąlygas ją gaunančiai įmonei, palyginti su jos konkurentėmis (šio sprendimo 7 punkte minėto Sprendimo *Altmark*, EU:C:2003:415, 90 punktas). Taigi, kaip jai minėta (šio sprendimo 57 punktas), reikia nustatyti, ar visuotinės ekonominės svarbos paslauga teikiama įprastomis rinkos sąlygomis, nes tokiu atveju šią paslaugą teikiančiai įmonei mokamas finansinis atlygis nėra nei pranašumas, kurio ši įmonė nebūtų įgijusi tokiomis sąlygomis, nei valstybės pagalba (šio sprendimo 59 punktas).

- 84 Dėl SESV 106 straipsnio 2 dalies taikymo reikia pažymėti, kad šio sprendimo 62 punkte minėtame Sprendime *BUPA ir kt. / Komisija* (EU:T:2008:29, 224 punktą) Bendrasis Teismas iš tikrųjų pažymėjo, jog trečioji *Altmark* sąlyga didžiąja dalimi sutampa su proporcingumo kriterijumi, kuris nustatytas teismų praktikoje dėl šios nuostatos taikymo.
- 85 Vis dėlto reikia pažymėti, kad nors abiem atvejais iš esmės taikomas tas pats kriterijus, jo taikymo kontekstas ir tikslas kiekvienu atveju skiriasi.
- 86 Kai taikoma SESV 106 straipsnio 2 dalis, nebereikia nustatyti, ar visuotinės ekonominės svarbos paslauga teikiama įprastomis rinkos sąlygomis. Šios nuostatos taikymas suponuoja, kad teikiama valstybės pagalba, o tai savaime reiškia (žr. šio sprendimo 83 punktą), kad aptariama paslauga neteikiama tokiais sąlygomis.
- 87 Šio sprendimo 62 punkte minėto Sprendimo *M6 / Komisija* (EU:T:2010:272) 140 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį vertinant pagalbos proporcingumą siekiama išvengti, kad ūkio subjektas, įpareigotas teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas, gautų finansavimą, viršijantį grynąsias viešosios paslaugos teikimo sąnaudas. Darytina išvada, kad tai, ar įmonė, įpareigota teikti visuotinės ekonominės svarbos transliavimo paslaugą, gali vykdyti įsipareigojimus teikti viešąją paslaugą mažesnėmis sąnaudomis, neturi reikšmės vertinant, ar valstybės teikiamas šios paslaugos finansavimas yra suderinamas su Sąjungos teisės nuostatomis valstybės pagalbos srityje.
- 88 Kitaip tariant, visuotinės ekonominės svarbos paslaugos sąnaudos, į kurias reikia atsižvelgti taikant SESV 106 straipsnio 2 dalį, yra patirtos realios šios paslaugos sąnaudos, o ne tokios sąnaudos, kurios galėtų ar turėtų būti remiantis objektyviais ir skaidriais skaičiavimo kriterijais, grindžiamais gerai valdomos ir tinkamą įrangą turinčios tipinės įmonės pavyzdžiu.
- 89 Tokiomis aplinkybėmis į proporcingumo kriterijų atsižvelgiama vertinant realias visuotinės ekonominės svarbos paslaugos sąnaudas, jeigu Komisija neturi įrodymų, kuriais remdamasi galėtų atlikti tikslus šių sąnaudų skaičiavimus ir privalo atlikti vertinimą. Apskritai kalbant, išvadą, kad visuotinės ekonominės svarbos paslaugos sąnaudoms padengti skirta pagalba, jeigu jos dydis viršija realias šios paslaugos teikimo sąnaudas, yra nesuderinama su vidaus rinka, reikia daryti taikant būtent proporcingumo principą.
- 90 Būtent todėl galimas antrosios ir ketvirtosios *Altmark* sąlygų nesilaikymas, kuris yra reikšmingas nagrinėjant klausimą, ar tokia paslauga teikiama įprastomis rinkos sąlygomis, neturi jokios reikšmės vertinant pagalbos proporcingumą pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį. Iš tikrųjų pritarus ieškovės teiginiui galiausiai tektų reikalauti, kad visuotinės ekonominės svarbos paslaugos visada būtų teikiamos įprastomis rinkos sąlygomis. Tačiau, jeigu būtų pritarta tokiam tvirtinimui, konkurencijos taisyklių taikymas galėtų teisiškai ir faktiškai trukdyti visuotinės ekonominės svarbos paslaugą įpareigotoms teikti įmonėms atlikti joms patikėtus specialius uždavinius, o būtent tam SESV 106 straipsnio 2 dalimi siekiama užkirsti kelią (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 62 punkte minėto Sprendimo *M6 / Komisija*, EU:T:2010:272, 136 punktą).
- 91 Beje, toks teiginys veda į loginę aklavietę, nes juo remiantis reikalaujama, jog tam, kad pagalba galėtų būti pripažinta suderinama su vidaus rinka pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį, turi būti laikomasi visų *Altmark* sąlygų, o tokiu atveju aptariama priemonė net nebūtų laikoma pagalba (šio sprendimo 62 punkte minėto Sprendimo *TF1 / Komisija*, EU:T:2013:535, 144 punktą).
- 92 Atsižvelgiant į šio sprendimo 76–91 punktuose išdėstytus argumentus, apskritai kaip nereikšmingus reikia atmesti ieškovės argumentus, grindžiamus 2005 m. ir 2011 m. pranešimais dėl VESP bei 2005 m. ir 2011 m. sprendimais dėl VESP. Iš tikrųjų, remiantis 2005 m. ir 2011 m. sprendimų dėl VESP preambulėmis ir 1 straipsniais bei 2005 m. pranešimo dėl VESP 2 punkto paskutiniu sakiniu ir 2011 m. pranešimo dėl VESP 7 punktu, galima teigti, jog visuose šiuose dokumentuose kalbama apie

- kompensacijų suderinamumo vertinimą; jeigu šios kompensacijos neatitinka *Altmark* sąlygų, jos turi būti laikomos valstybės pagalba. Todėl sąvokų, kurios gali pasirodyti esančios artimos antrosios ar ketvirtosios *Altmark* sąlygos formuluotėje vartojamoms sąvokoms, vartojimas šiuose dokumentuose negali būti aiškinamas kaip rodantis, jog nagrinėjama kompensacijų, kurios kvalifikuojamos kaip valstybės pagalba tuo atveju, jeigu neatitinka *Altmark* sąlygų, suderinamumą Komisija privalo atsižvelgti į šių dviejų sąlygų nesilaikymą.
- 93 Beje, reikia pažymėti, kaip tai daro Komisija, kad nė vienas iš šių dokumentų bet kuriuo atveju netaikytinas įmonei TV2 išmokėtoms kompensacijoms. Iš tiesų, pirma, dėl 2005 m. ir 2011 m. pranešimų dėl VESP pažymėtina, kad pirmojo pranešimo 3 punkte ir antrojo pranešimo 8 punkte aiškiai nustatyta, kad į jų taikymo sritį nepatenka visuomeninio transliavimo paslaugos sektorius. Antra, dėl 2005 m. ir 2011 m. sprendimų dėl VESP pažymėtina, kad įmonei TV2 skirtos pagalbos dydis viršija ribas, iki kurių šie sprendimai taikomi.
- 94 2009 m. pranešimas dėl transliavimo taip pat netaikomas šioje byloje (žr. šio sprendimo 39 punktą).
- 95 Dokumentas, kuris šioje byloje taikomas vertinant aptariamų priemonių suderinamumą su vidaus rinka pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį, yra 2001 m. pranešimas dėl transliavimo. Tačiau šiame dokumente nėra jokie reikalavimo dėl suderinamumo, kuris būtų analogiškas antrajai ir ketvirtajai *Altmark* sąlygoms. Dėl šio aspekto reikia pažymėti, kaip tai daro Komisija, Danijos Karalystė ir TV2 A/S, kad ieškovė neginčijo 2001 m. pranešimo galiojimo atsižvelgiant į viršesnes teisės normas.
- 96 Galiausiai reikia priminti, kad, priešingai, nei teigia ieškovė, Komisija ne tik neturėjo vadovautis po 2005 m. priimtų pranešimų ir sprendimų, kuriuos ji cituoja ieškinyje, nuostatomis, bet net negalėjo to daryti.
- 97 Kai Komisija turi (kaip ir tuo atveju, kai kalbama apie valstybės pagalbos suderinamumo su vidaus rinka vertinimą) didelę diskreciją, ji gali priimti gaires ir jose išdėstyti, kaip taikys aptariamą nuostatą sektoriui arba konkrečioms pagalbos rūšims.
- 98 Tačiau svarbu pažymėti, kad priimdama elgesio taisykles ir viešai paskelbdama, kad nuo šio momento taikys jas atvejams, kuriems skirtos šios normos, Komisija apriboja savo diskreciją ir negali nukrypti nuo šių taisyklių, nes priešingu atveju jai gali būti skirta sankcija už bendrųjų teisės principų, pavyzdžiui, vienodo požiūrio ar teisėtų lūkesčių apsaugos, pažeidimą (2008 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Vokietija ir kt. / Kronofrance*, C-75/05 P ir C-80/05 P, Rink., EU:C:2008:482, 60 punktas).
- 99 Galiausiai dėl argumento, kad pagal SESV 49 ir 56 straipsnius ir vienodo požiūrio bei skaidrumo principus draudžiama viešosios valdžios institucijai su bendrove sudaryti viešosios paslaugos koncesijos sutartį be konkurso, reikia priminti, kad šio sprendimo 7 punkte minėtame Sprendime *Altmark* (EU:C:2003:415) neatmetama galimybė, kad viešosios paslaugos užduotis gali būti patikėta įmonei be konkurso. Iš tiesų šiame sprendime nustatytas taikytinas kompensacijos dydžio patikrinimo metodas, kai su viešąja paslauga susijusiems įsipareigojimams vykdyti įpareigota įmonė konkrečiu atveju nebuvo pasirenkama taikant viešojo pirkimo konkurso procedūrą. Bet kuriuo atveju, remiantis teismų praktika, tarp SESV 106 straipsnio 2 dalies taikymo sąlygų nėra reikalavimo, kad valstybė narė privalo skelbti konkursą dėl teisės teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 61 punkte minėto Sprendimo *SIC / Komisija*, EU:T:2008:228, 145 ir 146 punktus).
- 100 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, jog Komisija nepadarė teisės klaidos, kai ginčijamame sprendime konstatavo, jog aptariamoms priemonėms yra suderinamos su vidaus rinka pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį, nors pati padarė išvadą, kad šios priemonės neatitinka antrosios ir ketvirtosios *Altmark* sąlygų.
- 101 Todėl pirmąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, susijusio su nemotyvuotumu, kaip reikalaujama pagal SESV 296 straipsnį

- 102 Ieškinio antrajame pagrindu ieškovė teigia, kad ginčijamas sprendimas yra nemotyvuotas, nes Komisija nenurodė priežasčių, kuriomis grindžiamas įmonei TV2 skirtos pagalbos pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį patvirtinimas, neatsižvelgiant į tai, kad aptariamoms priemonėms neatitinka antrosios ir ketvirtosios *Altmark* sąlygų. Remiantis ginčijamo sprendimo 159 ir paskesnėmis konstatuojamosiomis dalimis teigtina, kad Komisija šiuo atveju atliko tik „standartinio“ suderinamumo analizę, sudarytą iš trijų etapų ir pagrįstą 2001 m. pranešimu dėl transliavimo. Kita vertus, ji nenagrinėjo, ar antrosios ir ketvirtosios *Altmark* sąlygų išimtys atitinka SESV 106 straipsnio 2 dalį, ir, be kita ko, ar šių sąlygų taikymas neišvengiamai kliudytų teikti viešąją paslaugą.
- 103 Šiuo atveju pakanka konstatuoti, kad tai, jog sprendime nieko nepasakyta apie antrosios ir ketvirtosios *Altmark* sąlygų vaidmenį vertinant aptariamų priemonių suderinamumą su vidaus rinka, lėmė ne Komisijos argumentavimo klaida ar ginčijamo sprendimo nemotyvuotumas, o aplinkybė, kad šiame sprendime taikoma kitokia analizės sistema, nei pageidautų ieškovė.
- 104 Beje, reikia konstatuoti, kad ginčijamo sprendimo 157–270 konstatuojamosiose dalyse Komisija pateikė išsamių motyvų, kuriais grindžiamas aptariamų priemonių suderinamumas su vidaus rinka atsižvelgiant į 2001 m. pranešimą dėl transliavimo, ir kad ieškovė nepateikė jokio prieštaravimo dėl šio motyvavimo.
- 105 Šiomis aplinkybėmis negalima teigti, kad ginčijamas sprendimas yra nemotyvuotas.
- 106 Todėl reikia atmesti ieškinio antrąjį pagrindą.

Dėl valstybės pagalbos kvalifikavimo kaip lėšų, skirtų regioniniams TV2 kanalams finansuoti

- 107 Dublike ieškovė pateikia argumentus, kuriais siekia atsakyti į Komisijos pareiškimus, išdėstytus atsiliepime į ieškinį byloje *TV2/Danmark / Komisija* (T-674/11), į kurią ieškovė įstojo palaikyti Komisijos reikalavimų.
- 108 Šio sprendimo 107 punkte minėtais Komisijos pranešimais siekiama atsakyti į trečiąjį TV2 A/S pateikto ieškinio pagrindą byloje *TV2/Danmark / Komisija* (T-674/11). Šiame pagrindu TV2 A/S teigė, kad remiantis ginčijamo sprendimo 194 konstatuojamąja dalimi teigtina, jog, pasak Komisijos, pajamos iš mokesčio, kurias 1997 m.–2002 m. TV2 gavo iš TV2 fondo ir kurias vėliau pervedė savo regioniniams transliuotojams, yra valstybės pagalba jos naudai. TV2 A/S teigė, kad, priešingai, nei galima teigti remiantis šia konstatuojamąja dalimi, TV2 nėra pajamų iš mokesčio, kurį pervedė regioniniams transliuotojams, gavėja. Iš tikrųjų, jos teigimu, TV2 veikė kaip „mokėjimo kanalas“, per kurį pinigų sumos pervedamos iš TV2 fondo regioniniams transliuotojams.
- 109 Atsiliepime į ieškinį minėtoje byloje Komisija tvirtino, kad TV2 A/S klaidingai aiškino ginčijamo sprendimo 194 konstatuojamąją dalį. Šiuo klausimu Komisija teigė, kad TV2 nėra pastarosios regioniniams transliuotojams pervestų lėšų gavėja, ir taip patvirtino TV2 A/S pateiktą pagrindą minėtoje byloje. Pasak Komisijos, taip baigtas ginčas šiuo klausimu.
- 110 *Viasat* atsiribojo nuo Komisijos pastabų byloje *TV2/Danmark / Komisija* (T-674/11) pateiktame įstojimo į bylą paaiškinime. Ji vis dėlto pažymėjo, kad įstodama į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų ji negali ginčyti pastarosios požiūriu. *Viasat* teigimu, ji taip pat negali reikalauti Bendrojo Teismo, kad šis išnagrinėtų ginčijamo sprendimo teisėtumą, kiek tai susiję su TV2 pervestų lėšų regioniniams transliuotojams kvalifikavimu, nes, Komisijai pateikus savo pareiškimus, TV2 A/S paprašė Bendrojo Teismo atmesti jos pačios pateiktą trečiąjį pagrindą kaip netekusį dalyko. Būtent todėl ieškovė savo argumentus nusprendė pateikti šioje byloje.

- 111 Iš esmės ieškovė teigia, kad Komisija padarė teisės klaidą, kai ginčijamo sprendimo 194 konstatuojamojoje dalyje teigė, kad įmonės TV2 skirtos lėšos jos regioniniams transliuotojams nėra valstybės pagalba. Ji tvirtina, kad TV2 yra ne paprasta tarpininkė, per kurią valstybės ištekliai nukreipiami regioniniams kanalams, o reali šių išteklių gavėja.
- 112 Šiuo klausimu reikia priminti, kad iš kartu aiškinamų 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkto ir 48 straipsnio 2 dalies nuostatų matyti, jog ieškinyje turi būti nurodytas bylos dalykas ir teisinių pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka, o vykstant procesui negalima pateikti naujų pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie grindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui.
- 113 Teismų praktikoje taip pat nustatyta, kad teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui, grindžiamu pagrindu negali būti laikomas pagrindas, grindžiamas įtariamu neteisėtumu, apie kurį galėjo būti žinoma ir kuris galėjo būti nurodytas pareiškiant ieškinį (šiuo klausimu žr. 1982 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Amylum / Taryba*, 108/81, Rink., EU:C:1982:322, 25 punktą ir 2010 m. kovo 2 d. Sprendimo *Evropaiki Dynamiki / EMSA*, T-70/05, Rink., EU:T:2010:55, 120 punktą).
- 114 Šioje byloje visų pirma turi būti konstatuota, kad ieškinyje ieškovė nenurodė jokio pagrindo dėl įmonei TV2 skirtų ir jos regioniniams transliuotojams pervestų lėšų kvalifikavimo arba nekvalifikavimo kaip valstybės pagalbos. Todėl šis pagrindas negali būti laikomas ieškinyje pateikto pagrindo išplėtojimu; tai yra naujas pagrindas, pateiktas vykstant procesui. Todėl jo priimtumas priklauso nuo to, ar yra galimų teisinių ar faktinių aplinkybių, kurios tapo žinomos vykstant procesui.
- 115 Ieškovė iš esmės teigia, kad būtent Komisijos atsiliepime į ieškinį byloje *TV2/Danmark / Komisija* (T-674/11) pateikti pareiškimai apie aptariamą pagalbą yra informacija, kuri tapo žinoma vykstant procesui.
- 116 Tačiau šiuose pareiškimuose Komisija išdėstė tik savo požiūrį į ginčijamo sprendimo 194 konstatuojamosios dalies aiškinimą. Ši konstatuojamoji dalis, kaip ir visas ginčijamas sprendimas, ieškovei buvo žinomi tuo metu, kai ji teikė ieškinį, todėl minėti pareiškimai akivaizdžiai nėra duomenys, kurie tapo žinomi vykstant procesui. Todėl šis pagrindas, pateiktas vykstant procesui ir netenkinant jo pateikimo sąlygų, išdėstytų 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalyje, turi būti atmestas kaip nepriimtinas.
- 117 Kadangi visi ieškinio pagrindai buvo atmesti, reikia daryti išvadą, kad nors šis ieškinyje išsaugo savo dalyką (žr. šio sprendimo 45 punktą), jis turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 118 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš ieškovės, o pastaroji pralaimėjo bylą, ji turi jas padengti.
- 119 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį įstojusios į bylą valstybės narės turi pačios padengti savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Danijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
- 120 Atsižvelgiant į tai, kad TV2 A/S formaliai nereikalavo priteisti iš ieškovės su įstojimu į bylą susijusių išlaidų, ji pati jas padengia.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

1. Nereikia priimti sprendimo dėl ieškinio, nes juo siekiama panaikinti 2011 m. balandžio 20 d. Komisijos sprendimą 2011/839/ES dėl priemonių (C 2/03), kurias Danija įgyvendino *TV2/Danmark* naudai, tiek, kiek Komisija nusprendė, kad 1995 m. ir 1996 m. gautos pajamos iš reklamos, kurios per TV2 fondą pervestos įmonei *TV2/Danmark A/S*, yra valstybės pagalba.
2. Atmesti likusią ieškinio dalį.
3. *Viasat Broadcasting UK Ltd* padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.
4. Danijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
5. *TV2/Danmark* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Gratsias

Forwood

Wetter

Paskelbta 2015 m. rugsėjo 24 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.